

PIEŅEMTIE TEKSTI

P8_TA(2017)0307

Īpašas komitejas terorisma jautājumos izveide, tās kompetence, skaitliskais sastāvs un pilnvaru termiņš.

Eiropas Parlamenta 2017. gada 6. jūlija lēmums par īpašas komitejas izveidi terorisma jautājumos, tās kompetenci, skaitlisko sastāvu un pilnvaru termiņu (2017/2758(RSO))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Priekšsēdētāju konferences lēmuma priekšlikumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 197. pantu,
- A. tā kā Eiropas Savienībai ir skaidri noteikta kompetence nodrošināt augstu drošības līmeni, kā noteikts LESD 67. pantā, un valsts iestāžu kompetencē ir cīņa pret terorismu, kā noteikts LESD 73. pantā; turklāt ir plašāki pienākumi attiecībā uz pārrobežu sadarbību, kā teikts LESD V sadaļā par policijas un tiesu iestāžu sadarbību saistībā ar Eiropas Savienības iekšējo drošību;
- B. tā kā ar šīs īpašas komitejas izveidi būtu gala rezultātā jāatrisina praktiskās un likumdošanas nepilnības cīņā pret terorismu visā Eiropas Savienībā un ar starptautiskajiem partneriem un iesaistītajām personām, īpaši koncentrējoties uz sadarbību un informācijas apmaiņu;
- C. tā kā trūkumu un nepilnību risināšana dalībvalstu tiesībsardzības iestāžu sadarbībā un informācijas apmaiņa starp tām, kā arī Eiropas informācijas apmaiņas datubāzu sadarbība ir ārkārtīgi svarīgi aspekti, lai nodrošinātu labu Šengenas zonas darbību un aizsargātu ES ārējās robežas, un tam būtu jāveido īpašas komitejas mandāta pamats;
- D. tā kā pamattiesību ievērošana ir būtisks elements veiksmīgā terorisma novēršanas politikā,
1. nolēmj izveidot īpašu komiteju terorisma jautājumos, kurai ir uzticēti šādi stingri noteikti pienākumi:
- a) izskatīt, analizēt un objektīvi novērtēt faktus, ko sniegušas dalībvalstu tiesībsardzības iestādes, kompetentās ES aģentūras un atzīti eksperti, kā arī terorisma apdraudējuma apmēru Eiropā, un ierosināt atbilstošus pasākumus, lai

ļautu Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm palīdzēt novērst, izmeklēt un veikt kriminālvajāšanu par noziegumiem, kas saistīti ar terorismu;

- b) konstatēt un objektīvi, piemērojot pieeju par pamatošanos uz pierādījumiem, analizēt iespējamās kļūdas un nepareizu darbību, kā dēļ varēja notikt nesenie teroristu uzbrukumi dažādās dalībvalstīs, jo īpaši vācot, apkopojot un analizējot visu dalībvalstu izlūkdienestiem vai tiesībaizsardzības un tiesu iestādēm pieejamo informāciju par pārkāpējiem, pirms tie izdara teroristisku nodarījumu;
- c) pārbaudīt un izvērtēt, kā tiek īstenoti spēkā esošie pasākumi un instrumenti ārējo robežu pārvaldības jomā, tostarp izvērtējot ārējo robežpārbaucēju nepareizu darbību, kā rezultātā personas varēja iebraukt Eiropā ar viltotiem dokumentiem, un izvērtēt iemeslus, kāpēc dažas dalībvalstis nav pilnībā izpildījušas savus pienākumus, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1987/2006¹ (Šengenas Informācijas sistēmas regula); vākt un analizēt informāciju par iespējamiem trūkumiem dalībvalstu un Komisijas rīcībā, nodrošinot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/399² (Šengenas Robežu kodekss) saistīto noteikumu pilnīgu īstenošanu, un ierosināt atbilstošus pasākumus konstatēto nepilnību novēršanai;
- d) konstatēt trūkumus saistībā ar tiesu, tiesībaizsardzības un izlūkošanas informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm; izmeklēt jo īpaši iespējamās plaši izplatītas nepilnības datu vākšanā, analizēšanā un informācijas paziņošanā, kas varētu palīdzēt novērst uzbrukumus, jo īpaši:
 - analizējot un novērtējot tādu ES datubāzu darbību kā Šengenas Informācijas sistēma (*SIS*), Vīzu informācijas sistēma (*VIS*), kopējais Eiropas Informācijas apmaiņas modelis (*EIXM*), un iespējamās nepilnības, dalībvalstīm īstenojot spēkā esošos tiesību instrumentus, piemēram, Padomes Lēmumu 2008/615/TI³ vai Padomes Pamatlēmumu 2006/960/TI⁴; analizējot jo īpaši cēloņus, kāpēc dažas dalībvalstis nepapildināja šīs datubāzes ar informāciju, īpaši attiecībā uz to pienākumiem, kas noteikti Šengenas Informācijas sistēmas regulā un Padomes Lēmumā 2007/533/TI⁵;
 - analizējot varbūtību, ka dalībvalstis nav izpildījušas Padomes Lēmuma

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1987/2006 (2006. gada 20. decembris) par otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas (*SIS II*) izveidi, darbību un izmantošanu (OV L 381, 28.12.2006., 4. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/399 (2016. gada 9. marts) par Savienības Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (OV L 77, 23.3.2016., 1. lpp.).

³ Padomes Lēmums 2008/615/TI (2008. gada 23. jūnijs) par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību (OV L 210, 6.8.2008., 1. lpp.).

⁴ Padomes Pamatlēmums 2006/960/TI (2006. gada 18. decembris) par Eiropas Savienības dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu informācijas un izlūkdatu apmaiņas vienkāršošanu (OV L 386, 29.12.2006., 89. lpp.).

⁵ Padomes Lēmums 2007/533/TI (2007. gada 12. jūnijs) par otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas (*SIS II*) izveidi, darbību un izmantošanu (OV L 205, 7.8.2007., 63. lpp.)

2005/671/TI¹ 2. panta 3. punktā noteikto pienākumu, kas paredz, ka Eiropalam un *Eurojust* nosūta vismaz minētā panta 4. un 5. punktā noteikto informāciju, kuru attiecīgā iestāde savākusi;

- vācot un analizējot informāciju par to, kā dalībvalstu iestādes ievēro Pamatlēmuma 2006/960/TI 3. un 7. pantā noteikto pienākumu, proti, nodrošināt, ka kompetentās tiesībsardzības iestādes sniedz citu dalībvalstu kompetentajām tiesībsardzības iestādēm attiecīgo informāciju un izlūkdatus gadījumos, kad ir faktiski iemesli uzskatīt, ka informācija un izlūkdati varētu palīdzēt atklāt, novērst vai izmeklēt Pamatlēmuma 2002/584/TI² 2. panta 2. punktā minētos nodarījumus;
 - pārbaudot, vai Eiropols ir pilnībā izpildījis paziņošanas pienākumu, kurš noteikts 17. pantā Padomes Lēmumā 2009/371/TI³, kas atcelts ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/794⁴;
 - pārbaudot, vai dalībvalstu valsts vienības ir pilnībā izpildījušas pienākumu, kas noteikts 8. panta 4. punkta a) apakšpunktā Lēmumā 2009/371/TI, kas atcelts ar Regulu (ES) 2016/794, pēc savas iniciatīvas sniedzot Eiropalam informāciju un izlūkdatus, kas vajadzīgi tā pienākumu veikšanai;
 - izmeklējot iespējamus trūkumus informācijas apmaiņā starp ES aģentūrām, kā arī tiesiskos līdzekļus un šo aģentūru vajadzību pēc piekļuves Šengenas informācijas sistēmai un citām attiecīgām ES informācijas sistēmām;
 - novērtējot pašreizējo neoficiālo sadarbību starp dalībvalstu izlūkošanas dienestiem un izvērtējot efektivitāti informācijas apmaiņas un praktiskās sadarbības ziņā;
 - izskatot Eiropas Savienības attiecības ar trešām valstīm un starptautiskām struktūrām cīņā pret terorismu, tostarp pastāvošo starptautisko sadarbību un instrumentus cīņā pret terorismu, arī paraugprakses apmaiņu, un pašreizējā informācijas apmaiņas līmeņa efektivitāti;
- e) izvērtēt, kā ES terorisma apkarošanas tiesību akti un to īstenošana ietekmē pamattiesības;
- f) izvērtēt, cik pieejami un efektīvi ir visi resursi, kas piešķirti kompetentajām iestādēm, kuras ir iesaistītas cīņā pret terorismu (policija, armija, tiesas, budžets, izlūkošana, novērošana, informācija, IT utt.) dalībvalstīs un ES līmenī; analizēt

¹ Padomes Lēmums 2005/671/TI (2005. gada 20. septembris) par informācijas apmaiņu un sadarbību attiecībā uz teroristu nodarījumiem (OV L 253, 29.9.2005., 22. lpp.).

² Padomes Pamatlēmums 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm — atsevišķu dalībvalstu paziņojumi par Pamatlēmuma pieņemšanu (OV L 190, 18.7.2002., 1. lpp.).

³ Padomes Lēmums 2009/371/TI (2009. gada 6. aprīlis), ar ko izveido Eiropas Policijas biroju (Eiropolu) (OV L 121, 15.5.2009., 37. lpp.).

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/794 (2016. gada 11. maijs) par Eiropas Savienības Aģentūru tiesībsardzības sadarbībai (Eiropolu) un ar kuru aizstāj un atceļ Padomes Lēmumus 2009/371/TI, 2009/934/TI, 2009/935/TI, 2009/936/TI un 2009/968/TI, (OV L 135, 24.5.2016., 53. lpp.).

iespējamus trūkumus policijas sadarbībā un šķēršļus praktiskai pārrobežu tiesībsardzības sadarbībai izmeklēšanas jomā saistībā ar cīņu pret terorismu, konstatējot tehniskus, strukturālus un juridiskus ierobežojumus attiecībā uz izmeklēšanas spējām;

- g) izmeklēt trūkumus tiesu sistēmās un tiesu iestāžu sadarbībā ES līmenī, kā arī sadarbībā pārrobežu izmeklēšanās, jo īpaši izmantojot *Eurojust*, Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu, kopējās izmeklēšanas grupas, kā arī Eiropas apcietināšanas orderi un Eiropas izmeklēšanas rīkojumu; konstatēt tehniskus, strukturālus un juridiskus ierobežojumus attiecībā uz izmeklēšanas un kriminālvajāšanas spējām;
- h) izskatīt pašreizējo paraugprakses apmaiņu un sadarbību starp valstu iestādēm un attiecīgajām ES struktūrām saistībā ar viegli pieejamu mērķu, tostarp tranzīta zonu, aizsardzību, piemēram, lidostu un dzelzceļa staciju, kā arī kritiskās infrastruktūras aizsardzību, kā paredzēts Padomes Direktīvā 2008/114/EK¹,
- i) izpētīt pašreizējos mehānismus, kuri ir pieejami terorismā cietušajiem, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2012/29/ES², identificējot pastāvošo paraugpraksi, ar kuru būtu jāapmainās;
- j) vākt informāciju un analizēt radikalizācijas procesu un to radikalizācijas novēršanas programmu efektivitāti, kas ir izstrādātas ierobežotā skaitā dalībvalstu; konstatēt paraugpraksi, ar kuru būtu jāapmainās, un pārliecināties, vai dalībvalstis ir veikušas attiecīgus pasākumus šajā sakarā;
- k) izvērtēt to, cik efektīva ir dalībvalstu sadarbība, kā arī sadarbība starp kompetentajām iestādēm, atbildīgajiem subjektiem un tiesībsardzības iestādēm cīņā pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un terorisma finansēšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK³, un apmainīties ar viedokļiem ar attiecīgajiem dalībniekiem banku nozarē un krāpšanas gadījumu izmeklēšanas un tiesībsardzības iestādēm, lai konstatētu jaunus terorisma finansēšanas veidus, tostarp tās saiknes ar organizēto noziedzību;
- l) sniegt jebkādu ieteikumu, ko tā uzskata par vajadzīgiem visos iepriekš minētajos jautājumos, un šiem nolūkiem izveidot vajadzīgos kontaktus, doties vizītēs un organizēt uzklaušanās ar Eiropas Savienības iestādēm un attiecīgajām aģentūrām, kā arī starptautiskām un valsts iestādēm, dalībvalstu un trešo valstu parlamentiem un valdībām, un ierēdņiem, kuri ir iesaistīti ikdienas cīņā pret terorismu, piemēram, tiesībsardzības iestādēs, policijas iestādēs, izlūkdienestos, tiesnešiem un maģistrātiem, kā arī zinātnieku aprindu, uzņēmumu un pilsoniskās sabiedrības, tostarp cietušo organizāciju, pārstāvjiem;

¹ Padomes Direktīva 2008/114/EK (2008. gada 8. decembris) par to, lai apzinātu un noteiktu Eiropas Kritiskās infrastruktūras un novērtētu vajadzību uzlabot to aizsardzību (OV L 345, 23.12.2008., 75. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/29/ES (2012. gada 25. oktobris), ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus un aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2001/220/TI (OV L 315, 14.11.2012., 57. lpp.).

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/60/EK (2005. gada 26. oktobris) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai (OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.).

2. uzsver, ka kompetentajām pastāvīgajām komitejas jāveic turpmāki pasākumi saistībā ar visiem īpašās komitejas ieteikumiem;
3. nolemj, ka Parlamenta to pastāvīgo komiteju pilnvaras, personāls un pieejamie resursi, kuras ir atbildīgas par jautājumiem saistībā ar tādu Savienības tiesību aktu pieņemšanu, uzraudzību un īstenošanu, kas attiecas uz īpašās komitejas atbildības jomu, nemainīsies;
4. nolemj, ka tad, ja īpašās komitejas darbs ietvers klasificēta rakstura pierādījumu uzklauššanu, liecības, kurās tiek izpausti personas dati vai noslēpumi, vai ietver viedokļu apmaiņu vai uzklauššanas ar iestādēm un struktūrām par slepenu, konfidenciālu, klasificētu vai sensitīvu informāciju valsts drošības vai sabiedriskās drošības nolūkos, sanāksmēm būtu jānotiek aiz slēgtām durvīm; nolemj, ka lieciniekiem un ekspertiem būs tiesības sniegt paziņojumu vai liecību aiz slēgtām durvīm;
5. nolemj, ka slepenus vai konfidenciālus dokumentus, ko īpašā komiteja ir saņēmusi, izskatīs saskaņā ar Reglamenta 210.a pantā izklāstīto procedūru, lai nodrošinātu, ka tikai komitejas priekšsēdētājam, referentam, ēnu referentiem, koordinatoriem un izraudzītiem ierēdņiem ir personīga piekļuve tiem, un ka šādu informāciju izmantos tikai nolūkā sagatavot īpašās komitejas starpposma un galīgos ziņojumu; nolemj, ka sanāksmes notiks telpās, kuras ir aprīkotas tā, lai neatļautas personas nevarētu noklausīties to norisi;
6. nolemj, ka visiem deputātiem un ierēdņiem pirms piekļūšanas klasificētai informācijai vai tādu pierādījumu uzklauššanas, kas rada risku kaitēt valsts drošībai vai sabiedriskajai drošībai, jāsaņem drošības pielaide saskaņā ar spēkā esošajiem iekšējiem noteikumiem un procedūrām;
7. nolemj, ka īpašās komitejas iegūto informāciju izmantos vienīgi tās pienākumu izpildei un neizpaudīs trešām personām; nolemj, ka šādu informāciju nedrīkstēs publiskot, ja tajā ir slepena vai konfidenciāla rakstura materiāli vai personu vārdi;
8. nolemj, ka īpašajā komitejā būs 30 locekļi;
9. nolemj, ka īpašās komitejas pilnvaru laiks būs 12 mēneši, izņemot gadījumus, ja Parlaments minēto laikposmu pagarinās pirms tā beigām, un ka tās pilnvaru laiks sāksies no konstitutīvās sanāksmes datuma; nolemj, ka īpašā komiteja iesniegs Parlamentam vidusposma ziņojumu un galīgo ziņojumu, kuros būs faktoloģiski konstatējumi un ieteikumi par veicamajiem pasākumiem un iniciatīvām.